

KJENNETEGN

FOR ET LIV I TRO

**VI VIL
SØKE GUD
I BIBEL OG
BØNN**

**VI VIL
TJENE JESUS
DER VI BOR**

**VI VIL LEVE
ENKLERE**

**VI VIL HA
ET ÅPENT
BORD**

NMS

SAMTALEHEFTE

INNHOOLD

FORORD	s. 3
1. SAMLING: INTRODUKSJON TIL KJENNETEGNENE	s. 4
2. SAMLING: VI VIL SØKE GUD I BIBEL OG BØNN	s. 7
3. SAMLING: VI VIL TJENE JESUS DER VI BOR	s. 10
4. SAMLING: VI VIL LEVE ENKLARE	s. 13
5. SAMLING: VI VIL HA ET ÅPENT BORD	s. 16
6. SAMLING: OPPSUMMERING OG VEIEN VIDERE	s. 20

UTRYDDER
FATTIGDOM

DELER TROEN
PÅ JESUS

BEKJEMPER
URETTFERDIGHET

FORFATTERE:

**Ingvald Andersen
Frøyen**

SOKNEPREST I FØRDE
TIDLIGERE MISJONÆR
I MALI

Stig Sunde

DAGLIC LEDER
NMSU

**Tone Julseth
Ydstebø**

FUNDRAISER -
BØNN & FRIVILLIGE

**Kristian
Mjøluneset**

UTVEKSLINGS-
KOORDINATOR

Kjære lesar

«Min mat er å gjøre hans vilje som har sendt meg, og å fullføre hans gjerning.» *Johannes 4:34*

Hvem er vi her for, og **hva** er vi her for?

Alle ønsker vi å gjøre Guds vilje og leve som Jesus levde, men får det ikke helt til. Samtidig er vi bedt om å stå i tett relasjon til Jesus og være hans hender og føtter på denne jord. Hvordan kan vi klare det i en travel hverdag?

Samtaleheftet som du nå holder i hendene gir deg en mulighet til å utforske tanker rundt det å leve ut din tro. Fire skribenter deler sine erfaringer med å gjøre tro til handling i forhold til de fire kjennetegnene som presenteres i dette heftet.

Tro er praktisk. «Mine barn, la oss elske, ikke med tomme ord, men i gjerning og sannhet.» *1 Johannes 3:18*

Nå kan du, sammen med andre, lese Bibelen, samtale sant om livet, be sammen og finne ut hvordan du kan leve etter det du tror på. Det er det vi ønsker å skape frimodighet til.

Må du bli inspirert til å søke Gud i bibel og bønn, tjene Jesus der du bor, leve enklere og ha et åpent bord.

Hilsen Marta Dale

RÅDGIVER FOR
FORENING OG FELLESSKAP

NB! Hvis dere trenger materiell til flere samtaler, anbefaler vi artiklene i MT (Misjonstidende) eller ressursene som finnes på nms.no/forening-og-felleskap

1. SAMLING:

Introduksjon til kjennetegnene

 Ingvald
Andersen
Frøyen

 Martin
Paliocha

Kjennetegnene, slik du ser dem i dette heftet, er ikke noe nytt. Men vi har hentet fram og pusset på gamle verdier, og vi har fornyet språket, så de kan tale til oss og vårt liv i vår tid. Om de virker gjenkjennelige, så stemmer nok det. Vi tror at kjennetegnene kan hjelpe oss slik at vi får mer rom for fellesskap med Gud, mer tid til andre mennesker og økt glede og takknemlighet over livet selv.

Rekkefølgen kjennetegnene står i er ikke uvesentlig. Det første steget er å søke Gud i stillhet og bønn, i fellesskap med andre kristne og gjennom å lese Bibelen. Møtet med Gud i stillhet og tilbedelse gjør noe med oss, slik at vi er klare til å møte verden og livet med et nytt blikk. Det er det de neste tre kjennetegnene handler om.

Alle kjennetegnene innledes med «Vi vil», fordi vi aldri lever livet adskilt fra andre. Vi hører sammen og møter utfordringene sammen. Sammen kan vi oppnå mer enn vi kan alene. Jesus lovet å være med oss alle dager, men så er også vi der for hverandre «alle dager».

Kjennetegnene skal ikke være et prosjekt, heller ikke en konkurranse, og i alle fall ikke enda en byrde. Kjennetegnene er ment å være en hjelp for deg og meg til å gi enda mer rom for gleden, takknemligheten, gjestfriheten og håpet i livene våre. De handler om frihet. Frihet til å tro og frihet til å leve. En god tommelfingerregel kan være: Be slik du kan, ikke slik du ikke kan. Og videreført: Lev slik du kan, ikke slik du ikke kan. Du må finne ut hva som fungerer for deg og ta ett steg av gangen.

Å jobbe med dette i en liten gruppe kan være til god hjelp, fordi vi lettere kan forplikte oss og støtte hverandre når vi nå forsøker å ta noen nye steg.

Da NMS startet opp i 1842 var det slik det begynte. Helt vanlige kvinner og menn gikk sammen om en sak som var større enn dem selv, og det de aldri kunne drømt om å få til alene, klarte de å utrette sammen. Hjerter som brant for Jesus, villige hender som tjente andre og gjestfrie hjem var jordsmonnet for misjonsbevegelsen i Norge.

Fra Bibelen

Johannes 13:34-35

«Et nytt bud gir jeg dere: dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre. Ved dette skal alle forstå at dere er mine disipler: at dere har kjærlighet til hverandre.»

Johannes 8:36

«Får Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri.»

Bønn

Her er vi, Gud, med livet vårt.
Med seire og nederlag.
Med gleder og sorger.
Trek oss nærmere til deg,
så vi får frimodighet til å tro,
mot til å leve,
kraft til å tjene,
og håp for morgendagen.

Sang

«Kvardagskristen vil eg vera» (667 NoS)

«Å leva det er å elska» (666 NoS)

Ta tid til å tygge på denne strofen:

«Å leva det er som havet, å spegla Guds himmel av».

Til samtale

1. Tror dere det er mulig å arbeide med kjennetegnene uten at det skal oppleves som et nytt krav eller byrde? Hva må til for at de skal oppleves befriende? Se på bibeltekstene.
2. Vi lever i livsfaser, og vi lever ulike liv, derfor vil også kjennetegnene utfordre oss ulikt. Det handler om tid, krefter, ansvar og relasjoner. Hvor i livet er du akkurat nå?
3. Kjennetegnenes testspørsmål er om de fører oss nærmere Kristus, nærmere oss selv og nærmere våre medmennesker. Hva tenker dere om de tre målene?
4. Kan virkelig livet vårt «speile av» Guds himmel og Guds kjærlighet, slik sangene sier? Hva forteller det i så fall om betydningen av vårt liv her og nå?

2. SAMLING:

VI VIL SØKE GUD I BIBEL OG BØNN

VI VIL SØKE GUD I BIBEL OG BØNN

 Stig
Sunde

 Pixabay

(Les bibelteksten på s. 9 før du leser følgende tekst.)

Maria Magdalena og den andre Maria lette etter Jesus. Verbet som er brukt – zētéo – oversettes vanligvis med å søke for å finne. Vi har en lignende bruk av ordet søke på norsk når det er snakk om personer eller gjenstander som er forsvunnet. Da settes det gjerne i gang en redningsaksjon hvor et mannskap foretar et søk etter den eller det som er savnet. I teksten er ikke Jesus forsvunnet på denne måten, for det var kjent at han hadde blitt lagt i graven. Kanskje kunne et alternativt uttrykk her være å oppsøke. Det er i alle fall dette de to kvinnene gjør når de kommer for å se til graven. De oppsøker Jesus i den aktuelle situasjonen.

Kjernen i den kristne troen er å finne i budskapet fra engelen denne dagen; «Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa.» Den Jesus som kvinnene oppsøkte ved graven er ikke død, men lever. Kristen tro er fra utgangspunktet en mulighet for relasjon til den treenige Gud. Troen er ikke først og fremst en teori som skal læres eller et regelverk som skal følges. Den er et liv som kan leves – sammen med Jesus Kristus.

Det sies at mange ektefeller blir mer og mer like hverandre etter hvert som tiden går. På tilsvarende måte kan det være med gode venner, kollegaer eller andre nære relasjoner. Når vi møter livets gleder og utfordringer i fellesskap med andre, kan de få stor betydning for hvordan vi utvikler oss. Det handler om hvem som er tilstede når vi har behov for å bli tatt imot med nåde, få konstruktive innspill eller å hvile sammen med noen. God samtaler i nære relasjoner kan være avgjørende for hvordan vi tenker og handler. De får prege hvordan vi lever.

Å (opp)søke Jesus Kristus er å involvere den treenige Gud i den aktuelle situasjonen vi befinner oss i. Motivasjonen til å søke Ham kan da ligne på motivasjonen til å oppsøke en ektefelle, god venn eller kollega når vi ikke helt vet hvordan vi skal gripe an den situasjonen vi har kommet i. Vi er ikke oss selv nok, men trenger noen utenfor å støtte oss til. Etter hvert som vi går gjennom livets ulike faser på denne måten, vil vi kunne se hvordan det å oppsøke Jesus Kristus gradvis får påvirke oss, våre valg og dermed også vårt liv. Kristus vinner skikkelse i oss, kunne man si, og vi får utvikle vårt indre i retning av Jesu sinnelag.

Hvordan søker vi så Kristus? I NMS sine kjennetegn pekes det særlig på bibel og bønn. Det er steder hvor vi kan søke Kristus, på samme måte som Google er et sted for å søke informasjon på internett. Denne teksten har ikke rom for å gå inn på de praktiske sidene ved bibellesning og bønn. I stedet er målet å sette fokus på hvilken rolle vi ønsker at troen skal spille i livet. For når målet med bibellesning ikke først og fremst er teoretisk læring, og bønnen ikke først og fremst handler om å få raske svar – da kan vi vinne en åpenhet og utholdenhet i bibellesning og bønn som åpner livet for at vi i større grad kan la oss prege av Den oppstandne!

Fra Bibelen

Matt 28:1-7

Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til grav-en. Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø. Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde. Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: «Frykt ikke! Jeg vet at dere leter etter Jesus, den korsfestede. Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå! Skynd dere av sted og si til disiplene hans: «Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham.» – Nå har jeg sagt dere det.»

Bønn

Herre Jesus Kristus, takk for at du har ryddet veien og åpnet muligheten for fellesskap med deg. Hjelp oss å oppsøke deg slik at vi kan få større del i kraften av din oppstandelse, rekkevidden av din kjærlighet, dypet av din glede og roen i din fred. Herre, vi kommer til deg!

Sang

«Gud er din hvile» (459 NoS)

«Gud, lær meg å se» (326 NoS)

Til samtale

1. Hva vil dere si er hensikten med bibellesning og bønn?
2. Hva er realistiske forventninger til utbytte av regelmessig bibellesning og bønn?
3. Har dere erfaringer med at bibelord eller bønnestunder har gitt utslag i livet på en spesiell måte? Del gjerne.

3. SAMLING:

VI VIL TJENE JESUS DER VI BOR

VI VIL
TJENE JESUS
DER VI BOR

 Tone
Julseth
Ydstebø

 Pixabay

Som kristne med et oppdrag snakker vi ofte i store ord og drømmer om å forandre verden. Vi har store tanker og visjoner, men ofte drukner vi i drømmene. For hva vil det si å forandre verden? Hvordan gjør vi det? Som 17-åring hadde jeg en kamerat som spurte meg: «Hvorfor tror du ikke på Jesus?» Han forandret verden der og da, fordi svaret forandret min verden.

Likevel har jeg flere ganger stilt meg spørsmålet: «Hvorfor er jeg her?» Og det slår meg at spørsmålet kan forstås forskjellig ut fra hvor man legger trykket. **Hvorfor** er jeg her? Hvorfor er **jeg** her? Hvorfor er jeg **her**? Det åpner opp for tre ulike svar. Det er de to siste som trigger meg mest. For svaret slik som jeg ser det, handler ikke om meg, men om hva jeg bærer med meg.

Det var en kald morgen jeg var ute med søppelet at alt snudde. Det jeg hadde trodd var planen for mitt liv helt siden jeg ble kalt til Sør-Amerika i 2001, viste seg å ikke være det. Gjennom alle disse årene hadde jeg trodd at Gud kalte meg til å gå, til å dra. Forlate alt som var kjent her hjemme, dra til et nytt land, nytt språk, ny kultur, nye mennesker. Tanken skremte meg overhodet ikke, jeg var overbevist om at dette var planen for mitt liv. Men så la det seg aldri til rette slik.

Helt til jeg denne kalde morgenen ved søppeldunkene hører Gud si: «Du skal bli». Mitt «gå derfor» som vi alle er kalt til i *Matteus 28*, var å bli. Her hvor vi hadde bodd i ni år, i mitt hus, blant mine naboer, hjemme, hvor alt er kjent og trygt. Tanken på å en dag skulle reise ut, hadde aldri skremt meg, men det å bli kalt til

å bli, det skremte meg. For hvordan skulle jeg kunne tjene Jesus i mitt nabolag?

Det var uvant aktivitet rundt det ene nabohuset vårt. Vanligvis så jeg henne komme til og fra flere ganger om dagen. Alltid smilende, alltid var hun klar til å slå av en prat, dele noe om barnebarna. Men nå var det med ett så stille, jeg fikk følelsen av at her var det noe som ikke stemte.

Jeg forberedte kveldsmat da jeg oppdaget dødsannonсен. De hadde mistet sønnen på tragisk vis, og de var i krise. Resten av familien var på vei hjem, begravelsen skulle være kommende helg. Vi skulle bort denne helgen, og med ett slo det meg at vi måtte tilby dem å låne huset vårt. De avsto tilbudet mitt, så jeg lot dem få tenke på det, men hørte ikke noe mer. Uken etter begravelsen kom jeg hjem og fant en bukett med blomster utenfor døren. På kortet sto det takk for tilbudet om lån av hus. Jeg ble litt forundret, for vi hadde jo bare tilbudt dem huset. Så jeg gikk bort igjen for å takke for blomstene. Jeg møtte nabodamen med tårer i øynene som sa: «Jeg måtte bare få gi noe tilbake! Vi har en stor familie, og jeg har fortalt alle om tilbudet deres. Ingen har noen gang hørt om noen som har opplevd det samme».

Hjemme hos oss har vi et solid kjøkkenbord på tre meter. Vi liker å lage mat, og vi vil ha plass til gjester som plutselig dukker opp. Og det gjør de, for vi bor tett på naboene våre. Vi har flere ganger invitert dem med i kirken. Dit kommer de ikke, men de kommer til oss. For to uker siden hadde mannen min laget grøt til oss fem i familien. Men idet grøten var klar var vi 13 stykker rundt bordet. Der og da følte det nesten som brødunderet, for alle fikk mat.

Der du bor, bor Jesus. Fordi du er der, er Jesus der. Det handler ikke om hva vi må gjøre eller hva vi skal si, men om hvem vi har med oss. Jesus sier at han står for døren og banker. Vi opplever i vårt nabolag at vi får lov til å stå sammen med Jesus og banke på dørene, og de slipper oss inn. Inn i hjertet og livet sitt.

Ett år har gått siden opplevelsen min ved søppeldunkene. Og det kallet jeg fikk for nabolaget og frykten jeg først møtte, har blitt erstattet av en brann for nabolaget mitt. I løpet av de siste årene har det blitt mer og mer tydelig for meg at vi som tror bærer med oss Jesus, og at livet vi lever er vitnesbyrdet om han.

Jeg var i krise da jeg var 17 år, men opplevde å bli sett. Sett av en person som var trygg på hvem han var. Elsket, men også sendt. Når vi vet hvem vi er, tør vi også å vise andre hvem de er. At de har verdi, og at vi ser dem. Det handler egentlig ikke så mye om hva vi gjør. Men én ting er sikkert: Der vi bor, der bor Jesus. Svaret på spørsmålet jeg stilte innledningsvis: «Hvorfor er du her?» er jo helt enkelt: For om ikke du er her, så er heller ikke Jesus her.

Fra Bibelen

Matt 5:13-16

«Dere er jordens salt! Men hvis saltet mister sin kraft, hvordan skal det da bli gjort til salt igjen? Det duger ikke lenger til noe, men kastes ut og trækkes ned av menneskene.

Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules. Heller ikke tenner man en oljelampe og setter den under et kar. Nei, man setter den på en holder, så den lyser for alle i huset. Slik skal deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør, og prise deres Far i himmelen!»

Bønn

Takk, Gud, for dine tanker om oss. Takk for at du viser oss vår verdi i ditt ord og for at du kaller oss til å se andre gjennom dine øyne. Herre led oss til større frimodighet i å være dine vitner i nabolaget, hjelp oss til å gripe mulighetene til å tjene deg. La våre liv speile din kjærlighet til de rundt oss. Amen.

Sang

«Dine løfter er mange» (539 NoS) eller (114 i Salmer 1997)

Til samtale

1. Hvis du klarer å stille deg det samme spørsmålet som Tone stiller: «Hvorfor er jeg her?» Hva er dine refleksjoner rundt det?
2. Hvem har du i ditt nabolag som ikke kjenner Jesus? Hva kan et neste steg være i møte med disse?
3. Hvordan kan Jesu lys skinne gjennom deg? Hva er det du har fått som du kan gi videre?
4. Er du åpen for at Gud også kan kalle deg til å «bli»?

4. SAMLING:

VI VIL LEVE ENKLARE

VI VIL LEVE
ENKLARE

Kristian
Mjølhuset

Pixabay

«Ta vare på hjartet framfor alt, for livet går ut frå det.» *Ordsp. 4:23*

Dette kjente bibelverset stod handskrive på fyrste sida av Bibelen min. Skrive med farmors litt vanskelege handskrift som ei helsing på konfirmasjonsdagen. Eg tenkte lite over kva det betydde då, men eg hugsar at eg synest det var skikkeleg fint.

Då eg vart spurt om å skriva om det å leva enklare, kom eg tilbake til dette verset. Det ligg noko i orda til Salomo. Det som ligg oss på hjartet har samanheng med korleis me vel å leva livet vårt.

Paradoksalt nok tenkjer eg på det å leva enklare som noko vanskeleg. For eg tenkjer fort på alt eg bør kvitta meg med, eller ting eg har lyst på og som eg strengt tatt ikkje treng. Å leva eit enklare liv kan fort bli eit jag etter å bli flinkast mogleg til ikkje å eiga. At det å vera nøysam er eit mål i seg sjølv. Eg trur det er mykje godt i å tenkja seg om to og kanskje tre gonger før ein kjøper nye ting. Me lever i ei tid kor alle får ein dagleg dose med reklame for ting ein ikkje treng, men å leva eit enklare liv må stikka djupare enn det. Viss det berre blir ein konkurranse i kven som er mest nøysam, blir det for overflatisk. Å leva enklare handlar også om kva som skjer på innsida.

Eg trur me har godt av å vera mindre avhengige av ting her på jorda, og stole på at Gud vil forsørgja oss. Jesus påpeiker ofte det. I Lukasevangeliet finn me

likninga om den rike bonden. Han fekk ei god avling, og valde difor å byggja ut lageret sitt slik at han kunne leva gode dagar i tida som låg framom. Eg kjenner meg litt for godt att i bonden. Eg samlar skattar her på jorda, og ja, av og til tek desse skattane større plass enn dei kanskje burde.

Difor er det fint å oppmuntre kvarandre til val som forenkler livet. Rett og slett fordi ting kan fylle ein stad i hjartet som tek plassen frå Gud. Sjølv øver eg meg stadig på å fokusera meir på kva eg har enn kva eg manglar. Det hjelper meg å ha mindre fokus på ting. På den eine sida er det vanskeleg, fordi det kjennes som å gå mot straumen av forventningar frå omverda. På den andre sida er det befriande. Det gjev meg meir tid å bruka på anna. Og det gjer meg meir takknemleg for ting eg har.

Å leva eit enklare liv handlar om kva me set fyrst. Det handlar om kva me vel å fylla hjartet vårt med. Kva som er skatten vår. Det er det som til sjuande og sist definerer korleis me lever livet vårt.

«For der skatten dykkar er, vil hjartet dykkar òg vera.» *Luk 12:34*

Frå Bibelen

Lukas 12:13-21

Ein i folkehopen sa til han: «Meister, sei til bror min at han skal skifta arven med meg!» Men Jesus svara: «Ven, kven har sett meg til å døme eller skifta mellom dykk?» Så sa han til dei alle: «Ta dykk i vare for all havesykje! For det er ikkje det du eig, som gjev deg livet, om du har aldri så mykje.» Og han fortalte dei ei likning: «Det var ein gong ein rik mann. Jorda hans hadde bore godt, og han tenkte med seg: «Kva skal eg gjera? Eg har ikkje rom til grøda mi. Jau, no veit eg det: Eg vil riva ned løene mine og byggja dei større, og der vil eg samla kornet og alt det eg elles eig. Og så vil eg seia til meg sjølv: No har du mykje godt liggjande for mange år. Unn deg ro, et, drikk og vær glad!» Men Gud sa til han: «Du dårle! I denne natt krev dei livet ditt. Kven skal då ha det du har samla?» Slik går det med den som samlar seg skattar og ikkje er rik i Gud.»

Bøn

Herre, lys på oss
slik solen lyser opp dagen.
Jag bort mørket og syndens skygger
og kom oss i møte.
Måtte vi få holde oss nær til livets Gud
og ta vare på jorden og dens rikdommer.
Fyll oss med våkenhet,
så vi gjenkjenner deg og hører ditt ord.
Gud, velsign himmelen over oss,
jorden under oss,
ditt bilde dypt inni oss,
dagen foran oss.
Amen

Song

«Lær meg å kjenne dine veie» (319 NoS)

«Gud, lær meg å se» (326 NoS)

«Be still» (Hillsong Worship)

Til samtale

1. Kva seier denne bibelteksten oss i dag?
2. Kjenner du deg att i den rike bonden? Viss du svarar «ja», på kva måte?
3. Kva betyr det å leva enklare for deg?
4. Kva hadde skjedd viss me fokuserte meir på det me har enn på det me manglar?

5. SAMLING:

VI VIL HA ET ÅPENT BORD

VI VIL HA ET ÅPENT BORD

 Tone
Julseth
Ydstebø

 Helene
Reite
Uglen

Da jeg ble spurt om å skrive denne teksten kjente jeg at jeg trakk litt på det, for dette temaet er vel det som utfordrer meg mest. Jeg kan jo ikke si «ja» til å oppmuntre til noe uten å leve i det selv. Og det får meg til å stille spørsmålet: «Har jeg et åpent bord?»

- Hvor er mitt bord?
- Hva er et bord?

Det handler ikke nødvendigvis om det fysiske bordet, men om gjestfrihet. Jeg tror at et åpent bord begynner med en åpen dør. Og at døren ikke nødvendigvis alltid er der for at folk skal komme inn gjennom den, men vel så mye for at vi skal gå ut gjennom den.

Gjennom de årene vi har bodd i nabolaget har vi opplevd å gå fra å være fremmede for naboene til å bli venner med dem. Venner som dumper innom på kaffe, som spør hva vi skal ha til middag for å høre om det kan kombineres med deres ingredienser - og vipps så har vi et middagskalas for små og store. Jeg kan ikke ta æren for dette, for det begynte ikke med meg. Det begynte med at jeg hadde en nabo som var så annerledes enn meg. Hun hadde alltid en åpen dør, der var alltid plass til en ekstra rundt bordet. Alltid plass til å ta med et ekstra barn, eller to eller tre (!) på butikken for å kjøpe lørdagsgodt. Da jeg ble kjent med henne, utfordret disse tingene meg. For jeg var jo ikke sånn, og om sant skal sies, ble jeg nok litt provosert også. Hun levde på en måte som var langt utenfor min komfortsone. Men så preges vi av de vi omgir oss med. Og jeg tror at hun ble roten til at jeg opplevde et kall til nabolaget, og at dørstokken mellom husene våre er blitt lavere. Det føles naturlig å leve gjestfritt, og mannen min og jeg er etter hvert blitt ganske gode på være vertskap.

Å leve et gjestfritt liv betyr ikke alltid nødvendigvis å invitere hjem, men å dele liv og øyeblikk som kan velsigne

og forandre menneskers liv. Selv vet jeg ikke hvor mange liv jeg har forandret, men jeg vet at å leve gjestfritt har forvandlet mitt liv.

Det er en veldig varm dag tidlig i juli og jeg vandrer gatelangs i Manchester. Jeg har altfor mye klær på meg, jeg føler meg utilpass, og timene virker som om de snegler seg av gårde. I øyekroken observerer jeg en dame som sitter på et gatehjørne og tigger. Jeg går forbi, men stopper plutselig opp. Det er som en fysisk vegg blir satt opp foran meg, og jeg klarer ikke å gå videre. I det samme opplever jeg at Gud sier at jeg skal gå tilbake til damen, gi henne 10 pund og si at «Gud ser deg». Langt utenfor min komfortsone, men fortsatt stoppet av denne nærmest fysiske veggen hvor det er umulig å gå forbi, snur jeg meg. Jeg stikker litt forsiktig til henne en 10-pundseddel og sier: «Gud velsigne deg». Hun ser opp på meg og sier jeg har gitt henne for mye. Jeg tar mot til meg og sier: «Det handler ikke om penger, men om at Gud ønsker å velsigne deg.» Hun ser opp på meg og blir ivrig, peker på en slitt liten bok ved siden av seg og forteller at hun leser Bibelen daglig. Jeg bøyer meg ned og forteller henne om opplevelsen jeg hadde og om at jeg tror Gud brukte meg for å fortelle henne at han ser henne. Hun spør om jeg kan be for henne, jeg

legger hendene på Noelys' skuldre og ber. Før jeg går spør jeg om jeg kan få gi henne en klem. Hun sier hun er veldig skitten, men stopper seg selv og sier «du bryr deg vel ikke om det du?» Etterpå går jeg videre, litt forundret over hva som nettopp skjedde. Samtidig kjenner jeg igjen på denne klamme varmen, og at det fortsatt er mange timer til jeg blir hentet. Jeg innser at her ble jeg servert en mulighet som jeg ga slipp på, og lover meg selv at neste gang skal jeg sette meg ned og være gjestfri med tiden min også.

De første kristne samlet seg i hjemmene, Jesus oppsøkte de utstøtte, og NMS oppfordrer oss til å ha et åpent bord. Det utfordrer tanken vår om hva vi som den verdensvide kirke er. Er kirken en organisasjon, en institusjon, et bygg? Det vi tenker er «kirke» vil påvirke hvordan vi engasjerer oss for den, og hvilken påvirkning kirken får for livene våre. Er kirken der for å tjene deg, eller er du der for å tjene den?

Fra Bibelen

Apg. 2:42-47

Luk. 19:1-10

Matt. 16:13-19

Bønn

Takk, Gud, for at du gikk foran og viste vei. Takk for at du gjennom ditt liv viste hvordan vi er kalt til å leve våre liv. Takk for at du utfordrer oss til å gå ut av komfortsonen samtidig som du lover å alltid gå sammen med oss.

Gjør oss takknemlige for alle dine gode gaver. Takk for at din kjærlighet er stor nok for alle. Takk for at vi skal få bruke vår rikdom og våre gaver for å vise din kjærlighet til våre medmenneske. Amen.

Sang

FOR THE ONE – Jenn Johnson (*Bethel Music*)

Let me be filled
With Kindness, and compassion for the One
The One for whom You love and gave Your Son
For humanity increase my love

Chorus: Help me to love with open arms, like You do
A love that erases all the lines and sees the truth
So that when they look in my eyes, they would see You
Even in just a smile they would feel the Father's love

Oh, how He loves us
From the homeless, to the famous and in between
You formed us, You made us carefully
'Cause in the end we are all Your children

Chorus

Bridge x 2: Let all my life, tell of who You are
And the wonder of Your never-ending love
Let all my life, tell of who You are
You're wonderful and such a good Father

Chorus

Til samtale

1. Hvem sier du Jesus er, og hvordan sier du det uten ord?
2. Hvem er han i ditt liv, og hvilken betydning får det i møte med andre?
3. Hvor er ditt bord, og hva er ditt bord?

6. SAMLING:

Veien videre

 Ingvald
Andersen
Frøyen

 Janne
Merete
Melhus

Mange steder i Norge gror kulturlandskapet igjen. Grønne enger og åpne lysninger i skogen gror til av krattskog. Gamle stølsveier forsvinner fordi de ikke brukes. Små, gode drikkevannskilder og hvileplasser med utsiktspunkter går i glemmeboken og etter hvert i ett med den store mørke skogen. Stiene eksisterer bare så lenge mennesker går på dem regelmessig. Lysninger i skogen må stelles, og det krever arbeid å holde dem åpne.

Også på andre plan i landet vårt, og i livene våre, truer gjengroingen. Når vi slutter å besøke hverandre. Når vi går sjeldnere til kirken og sjeldnere finner veien til nattverds-bordet, - da står stiene i fare for å gro igjen. Det er ikke farlig og trist bare for vår egen del, men gjør at de som kommer etter oss, barna våre og barnebarna våre, ikke lenger finner veien. Relasjoner må pleies. Troen må leves. For begge gjelder samme lov som for stiene; vi må fysisk ut og gå for å holde stien åpen. Det holder ikke bare å tenke tanken eller holde for sant. Troen må leves, og troen må sette beina våre i bevegelse.

Å være en kristen er å «følge etter» Jesus, å gå sammen med ham gjennom livet. Alle dager og alle slags dager. Å være en kristen er å få leve i frihet. Fri til å leve, men også fri til å tjene.

Da de to første menneskene åt av den forbudte frukten ble øynene deres åpnet, og de så sin egen nakenhet. De ble fylt med skam, og de skjulte seg. De flyktet bort fra Gud. Den skammen og den skyldfølelsen har fulgt mennesket siden.

Da Jesus kom til verden, var det for å gjenopprette alle de brutte relasjonene mellom mennesker og mellom mennesker og Gud. For å ta bort all synd, skyld og skam. For å åpne opp veien til fellesskap med Gud.

Da han ga menneskene å spise, ble øynene deres på nytt åpnet. Og det de nå så var Jesus, og ikke sin egen nakenhet. De ble ikke fylt med skam og frykt, men med glede og håp. De løp ikke bort, men vendte tilbake til fellesskapet med de andre og med Gud.

Kirkens og misjonens kall og oppgave er å sette mennesker fri. Fri fra skammen og frykten. Fri fra de mørke tankene som binder og fri fra tilkortkommenheten. Jesus gir oss alle en ny start, og en god grunn for å leve her og nå. Vi skal leve for hverandre og for ham. Livene våre er en helhet og Gud bryr seg om hele livet vårt, ikke bare det livet vi lever i menigheten eller i småfellesskapet vårt, men livene våre i sin alminnelighet. I lokalsamfunn og i verden.

Du må følge Jesus på din måte, på den måten som du finner at fungerer for deg der du er i livet. Men tenk stort om hva du kan få bety. Når du går dine små skritt og lever ut et liv kjennetegnet av Jesus, så holder du stien åpen så andre også kan finne tilbake til seg selv, til Gud og til fellesskap med andre.

Fra Bibelen

Lukas 24 Les hele kapitlet sammenhengende.

Les på nytt *Lukas 24:29-31*. Legg merke til: «Da ble øynene deres åpnet, så de kjente ham igjen.»

Deretter les *1. Mosebok 3:6-7* og legg merke til at teksten er den samme: «Da ble øynene deres åpnet, og de skjønnte at de var nakne.»

Bønn

Herre, led du oss frem,
la oss bli til hjelp for dem
som du viser oss trenger en hånd!
Gi oss lys til å se,
gi oss vilje til å be:
Herre Gud,
fyll vårt liv med den Ånd!
(Sigurd Lunde 1979)

Sang

«Jeg tror på jordens forvandling» (899 NoS)

«Dine løfter er mange» (539 NoS)

Til samtale

1. Tenk litt høyt omkring bildet med gjengroing og stier.
Del med hverandre.
2. «Da ble deres øyne åpnet.» Vi finner verset i en av åpningsfortellingen i bibelen og evangeliet avslutter med samme verset. Hvilke perspektiver gir dette for vår tro og vårt liv i dag?
3. Når dere nå har vært gjennom alle kjennetegnene, hva har utfordret deg mest? Har du tanker for hvordan du skal ta dette med videre? Del med hverandre.

Søk og få støtte!

Visste dere at en søknad om studiestøtte hos K-stud utløser penger til NMS? Jo flere søknader, jo større sum overføres til NMS sitt arbeid for å utrydde fattigdom, dele troen på Jesus og bekjempe urettferdighet. Herved er utfordringen gitt!

Hva er K-stud?

K-stud (Kristelig studieforbund) er en frivillig organisasjon og et offentlig godkjent studieforbund, med en visjon om å skape gode læringsarenaer for troen og livet.

K-stud formidler også statsstøtte til medlemsorganisasjonenes voksenopplæring. Les mer om K-stud her: www.k-stud.no

Krav for å få tildelt støtte:

- > Foreningen/gruppen må være medlem i NMS
- > Minst åtte kurstimer (tid en bruker på f. eks. et samtalehefte)
- > Minst en deltaker må fullføre
- > Føre oversikt over frammøte
- > Bruke et godkjent studieopplegg. (Alle NMS sine samtalehefter er godkjente.)
- > Sende inn søknad om støtte
- > Søknadsfrist er tre måneder etter avsluttet kurs/gruppe

Hvorfor søke om støtte gjennom K-stud?

Både NMS og K-stud ønsker at foreninger og grupper søker om tilskudd. K-stud får innvilgninger via statsbudsjettet i forhold til antall søknader. Slik kan foreningen/gruppen øke sin økonomiske støtte til NMS.

Hvordan søke støtte?

En søker om støtte på nettsiden: minekurs.studieplaner.no/k-stud

Her er det også mulighet for å registrere oppmøte underveis.

NB! Bruk NMS sitt kontonummer: 8220 02 85057. Når bekreftelsen om betaling kommer, sendes meldingen videre til NMS på epost: info@nms.no

Søknad kan også sendes på papir. Skjema fås ved henvendelse til K-stud på tlf. 23 08 14 70. (Administrasjonsavgift kommer i tillegg ved papiersøknad).

Lykke til – og tusen takk!

Samtalehefte for foreninger og grupper

Godkjent av K-stud (Kristelig studieforbund)

Utgitt av NMS (Det Norske Misjonsselskap) 2019

Salmehenviisningene er hentet fra Norsk Salmebok (NoS)

Grafisk oppsett: Liv Olaus Haaland og Inger Marie K. Stangeland

Forsidefoto: Endre Hilleren Trykkeri: Gunnarshaug Trykkeri AS

GJØR TRO TIL HANDLING

JEG VIL BLI FAST GIVER TIL NMS
via AvtaleGiro

AvtaleGiro

Kontonr: 8220 02 85057

Jeg ønsker å gi kroner (per måned)

- ☐ 300,-
☐ 500,-
☐ 1000,-
☐ Annet beløp _____

☐ Jeg ønsker at gave godskrives (forening/gruppe/menigh. misjonsavtale):

Belast mitt kontronr:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

NAVN: _____

ADRESSE: _____

POSTNR: _____ POSTSTED: _____

E-POST: _____

STED/DATO: _____ MOBIL: _____

UNDERSKRIFT: _____

PERSONNUMMER: (Fyll ut om du ønsker skattefradrag)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

KID-NUMMER: (Fylles ut av NMS)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

KUPONGEN SENDES TIL: NMS, POSTBOKS 226 SENTRUM, 4001 STAVANGER

VIL DU GI EN ENKELTGAVE, brukes konto 8220 02 85057.